

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIX. ZATURDAG den 4den DECEMBER 1841. N. 49.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 19 November 1841.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt hierby ter kennisse van het algemeen gebragt: dat by resolutie van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen in dato 6 October dezes jaars No. 1458/1174, benoemd zyn, als:

Tot KolonialenMagazynmeester alhier: de Heer Andries Anton Munnigh.

„ ProvisionelenMagazynmeester der Artillerie alhier: de Sergeant Majoor der Artillerie Adriaan Frederik de Lange.

„ Klerk van den 3 rang by den KolonialenMagazynmeester voormeld: deHeer Jan Hendrik Beaujon.

Zullende de voormelde aanstellingen ingaan met de aftreding op den 1 January 1842 van den Heer J. L. Moors, als MagazynMeester der Artillerie, belast met den post van Algemenen Magazyn Meester; als zynde genoemde Heer met dien datum eervol uit die betrekkingen ontslagen en op pensioen gesteld.

En verder dat by dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber voormeld, in dato 12 dezer maand No. 371, krachtens missive van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal voormeld, dd. 11 September dezes jaars, Militair bureau No. 381, eervol ontslag is verleend aan den Heer Willem Hendrik Gorsira als 1e. Luitenant by de Schuttery op dit Eiland.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

OPROEPING.

DE Commissie van indeeling tot en vrystelling van de Schutterlyke dienst, met hare jaarlyksche zitting in het begin der maand December e. k. eenen aanvang zullende maken, zoo worden by deze opgeroepen alle jongelingen, welke den ouderdom van 18 jaren hebben bereikt, als mede degenen, welke uithoofde van uitlandigheid nog niet ingedeeld zyn geworden en zich thans alhier bevinden, om te verschynen tegen den 7 dier maand des morgens te 10 ure, ten Gouvernements huize binnen het fort Amsterdam, ten einde naar gelang hunner woonplaatsen, by de onderscheidene corpsen Schuttery en Landstorm, respectivelyk te worden ingedeeld, onder waarschouwing, dat op de nalatigen het derde artikel van het reglement van organisatie, administratie en discipline voor de Schuttery van toepassing zal worden gemaakt.

Curaçao den 15 November 1841.

De Majoor Kommandant van de Schuttery en den Landstorm,
C. L. VAN UYTRECHT.

WAARSCHUWING
VAN
J. J. POOL

AAN alle zyne debiteuren van 1839, 40, begin van 41 en vroegere datums; dat de genen, die hunne rekeningen met primo January 1842 niet hebben aangezuiverd, zich zelve als dan de geregtelyke kosten zullen te wyten hebben.

Curaçao den 19 November 1841.

Ontzettend voorbeeld van een' geregtelyken moord in Schotland.

Terwyl ook in onze gezellige kringen het proces van Madame Lafarge stof tot levendige twistgesprekken leverde, en met kritische en onkritische, juristische en onjuristische oogen beschouwd en beoordeeld werd, is plotseling, binnen onze eigene muren, op vaderlandschen (*Schotschen*) grond en bodem, iets gebeurd, hetgeen, wel is waar, met het regtsgeding in *Frankryk* niets gemeen heeft, maar hetzelve spoedig uit de oplettendheid verdrongen en op den achtergrond geschoven heeft; terwyl het overigens voor dat gedeelte onzer drukpers, als ook der *Londensche*, hetwelk uit het *Fransche* geding aanleiding genomen had, om de *Engelsche* handelwys in lyfstraffelyke zaken zegevierend met die onzer naburen te vergelyken, eene Christelyke waarschuwing moge zyn, om niet, by den splinter in huns naasten oog, den balk in hun eigen voorby te zien.

Ongeveer drie jaren geleden werd uit de bank te *Dundee*, by inbraak, de som van 422 pond st., 2 schellingen en 6 pence gestolen. Eene bank is ook in *Schotland* een ding van geene geringe beduidenis, aan hare veiligheid is het geldelyk belang van duizenden verbonden, en het was derhalve niet de betrekkelyk geringe som, maar wel het opzien, door zulk eene inbraak te weeg gebragt, hetwelk de directie bewoog, eene premie van 150 pond op de ontdekking van den dader te stellen, met bepaling, dat de helft dier som voor de, grond tot regtsvervolging verschaffende, aangifte, de wederhelft na veroordeeling van den dus aangegeven persoon zou worden uitbetaald.— Twee maanden lang lokte de premie vergeefs, alstoen echter trad een te *Dundee* woonachtige kleedermaker, Alexander Macdonald geheeten, op, en beschuldigde drie ingezetenen van *Dundee*, James Falconer, Peter Bruce en James Dick, van de in het bankgebouw gepleegde inbraak.— De beide eersten waren kooplieden en te *Dundee* aanwezig, James Dick was een scheepsreeder, had kort te voren de stad verlaten, en is ook, daar men sedert, ondanks alle nasporingen, niets meer van hem vernomen heeft, waarschynlyk, op zyn schip, met man en muis vergaan. Macdonald's aangifte werd toereikend geacht, om een geregtelyk geding tegen Falconer en Bruce te beginnen; beide werden gevat, en in de maand Augustus 1838 kwam de zaak alhier voor de Assises. Toen Macdonald zich bereid verklaard had, zyne getuigenis voor den regter af te leggen, verzette de regtsverdediger der andere party zich tegen het in den eed nemen van den man, op grond van deszelfs weinige geloofwaardigheid. Hy bood aan te bewyzen, dat Macdonald vry algemeen in een' slechten naam stond; dat hy een' door hem zelven uitgegeven wissel by diefstal ontvreemd en daarna de schuld geloochend had; dat hy een en andermaal zich als tolbediende verkleed, en in deze vermomming aan eenen theesmokkelaar geld had afgeperst, en dat hy dergelyke misdadige bedryven by herhaling gepleegd had. Daar ondertusschen de regtsverdediger erkennen moest, dat Macdonald nog nimmer in regten beschuldigd geweest was, en daar de wet uitdrukkelyk voorschryft, dat alleen de getuigenis van zoodanig iemand, die wegens een met deportatie te straffen misdryf voor het geregt gestaan en schuldig verklaard is, voor niets geloofwaardig erkend moet worden, zoo was men verpligt, Macdonald tot de verklaring onder eede toe te laten. Zyne aangiften nu bestonden zakelyk in het volgende. Hy zwoer, dat, ongeveer acht maanden vóór de inbraak, Falconer, Bruce en Dick hem op zekeren avond, by een glas whiskey, den voorslag gedaan hadden, om gemeenschappelyk met hen de bank te bestelen; dat hy, met het heimelyke voornemen om hen te verraden, het voorstel aangenomen had; dat hem later, misschien omdat men aan de „eerlykheid zyner gevoelens" was begonnen te twyfelen, eene vreesselyke, door hem met behoorlyke *mentale reservatie* gezworen eed van stilzwygendheid was afgenomen. Van dien tyd af waren de beschuldigden, wel is waar, over het geheel genomen, achterhoudender tegen hem geworden; nogtans had hy „zyne rol zoo goed en misleidend" weten te spelen, dat hy voortdurend in het geheim gebleven was. Niettemin had hy den tot de inbraak bestemden dag eigenlyk slechts afgeluisterd. Derhalve niet volkomen zeker van zyne zaak, had hy op den bewusten avond, zonder iets aan iemand te zeggen, zyne woning verlaten, en zich in den omtrek der bank verscholen. Ofschoon hy uit zynen schuilhoek geheel de overzyde van het stadhuis, in welks benedenverdieping de bank geplaatst was, duidelyk had kunnen overzien, was hem tot omstreeks middernacht niets verdachts voorgekomen, en stond hy reeds op het punt om weder naar huis te keeren, toen hy plotseling meende, in de voorzaal van het stadhuis eenige schemering van licht te bespeuren. Terstond was hy de straat overgestoken en op den stadhuistrap toegegaan, en had hy aldaar denzelve twee vrouwen ontmoet, van welke de eene zeide, dat zy haren zoon zocht. In gezelschap dezer vrouwen was hy den trap van het stadhuis opgeklommen, en had hier ontdekt, dat het door hem bemerkte schynsel door het sleutelgat drong; en door datzelfde sleutelgat hadden, zoo hy als de beide vrouwen, met eigene oogen gezien, hoe Falconer en Bruce, benevens nog twee anderen, die echter met den rug naar de deur stonden en welke hy daarom niet had kunnen herkennen, zich, door eene opening in den vloer, in de kamer der bank hadden afgelaten. Hy had, zeide hy verder, de policie van het gebeurde willen verwittigen, doch

(*Vervolg op de vierde bladzyde.*)

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 3 December 1841.

BY gelegenheid der viering van den heugchelyken Geboortedag van Zyne Majesteit Koning WILLEM den 2de, zal er op Maandag, den 6 dezer, des morgens te elf ure, op het Gouvernements huis, binnen het fort Amsterdam, openlyk audientie gegeven worden, aan de burgerlyke en militaire autoriteiten, ambtenaren en verdere ingezetenen dezes Eilands.

Namens den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie,
De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 3 December 1841.

ALZOO de persoon van MANUEL PENSO, alhier woonachtig, zich by rekwest aan den Heer Gezaghebber heeft geadresseerd, met verzoek om *Brieven van Manumissie* voor de hem in eigendom aankomende slavin CLEMENTINA, oud 38 jaren, dochter van CAROLINA, benevens hare kinderen met namen: ISAAC, oud 21 jaren; JEAN, oud 19 jaren; HENRY, oud 17 jaren; CAROLINA, oud 15 jaren; GENEREUX, oud 13 jaren; MARIA LOUISA, oud 12 jaren; BIJOUX, oud 8 jaren; NANNETTE, oud 4 jaren en PETRUS CLARIS, bygenaamd PIERRY, oud 2 jaren; zoo is het, dat de Heer Gezaghebber voormeld goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slaven mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 3 December 1841.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 11 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 18¼ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een weinig minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Inschryving.

ALS daartoe geautoriseerd zynde, zal de ondergeteekende met de voordeeligste inschryvers contracteren voor de onderstaande benoodigdheden gedurende het aanstaande jaar 1842, te weten:

wegens *het leveren van houtwaren*, ten behoeve van 's Lands Magazyn.
„ *het leveren van diverse benoodigdheden* ten behoeve het Militaire Hospitaal.
„ *het leveren van versch schapen of lams vleesch*, ten behoeve het Militaire Hospitaal en van het Lazarus en Krankzinnigen huis.
„ *het leveren van het benoodigde drinkbaar putwater*, ten behoeve het Garnizoen, het fort Nassau, het Militaire Hospitaal, zoo mede voor de bezetting van het fort Beek-en-burg
en
„ *het bakken van brood*, ten behoeve het Militaire Garnizoen, &c.

De genen, die hierin gading hebben, kunnen zich op den 20 dezer maand, des morgens uiterlyk te elf ure, met beslotene biljetten van inschryving vervoegen ter Administratie van Financien, alwaar men zich ook omtrent de wyze van levering als anderzins zal kunnen informeren.

Curaçao den 3 December 1841.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

WAARSCHOUWING.

DE Prokureur des Konings hierby aan het geëerde publiek mededeelende, dat hem zyn ter hand gesteld de navolgende lysten, als:

a. Lyst der uitstaande posten van belastingen op het Personeel en Mobilair over den 3 termyn dj.,
b. Lyst der uitstaande posten van belastingen op Eigendommen en Bezittingen over den 3 termyn dj.,
c. Lyst der uitstaande posten van Contributie tot instandhouding der Schuttery over het 3 kwartaal 1841,
d. Lyst der uitstaande posten van huurloon van 's lands slaven over het 3 kwartaal 1841,

geeft by deze aan alle zoodanige belastingschuldigen en overige schuldenaren te kennen, dat, wanneer zy binnen den tyd van acht dagen, na dato dezes, de door hen verschuldigde belastingen en schulden niet komen betalen, de geregtelyke invordering daarvan als dan zal plaats hebben.

Curaçao den 29 November 1841.
De Prokureur des Konings voormeld,
Mr. H. W. DE QUARTEL.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
DECEMBER 1841.

L. K. Zondag den 5 te 7 u. 40 m. 's morgens.
N. M. Zondag den 12 te 5 u. 0 m. 's avonds.
E. K. Maandag den 20 te 10 u. 13 m. 's avonds.
V. M. Dingsdag den 28 te 2 u. 0 m. 's nachts.

REGEN IN DE MAAND NOVEMBER. In de eerste helfte der maand November heeft het goed geregend, en wel in dezelfde streek als in de maand October, namelyk in de Midden divisie, het zuidelyke gedeelte van de West divisie, in het Stads district en deszelfs omtrek. In de tweede helfte der maand heeft het met zware buijen op eenige plantagien in het noorderlyke gedeelte der West divisie geregend. Al de in de maand November geplante mais is door de rupsen vernield geworden, en de rupsen zyn eerst in de laatste dagen der maand begonnen te verminderen.

Gisteren is de nederlandsche schoener CURAÇAO, kapitein W. C. GAERSTE, van Amsterdam, laatst van Thorbay, in Engeland, binnen deze haven aangekomen. De CURAÇAO was reeds den 21 September uit Amsterdam vertrokken, doch moest door stormweder binnen Thorbay loopen, alwaar zy tot den 25 October is blyven liggen.— Wy hebben by die gelegenheid Amsterdamsche Couranten ontvangen, loopende slechts tot den 30 Juny. Wy hebben ook eenige Handelsbladen tot den 17 September gelezen, welke echter niets nieuws behelzen

UTRECHT, 20 *Juny*. Uit 's Hage vernemen wy, dat de directeur-generaal van oorlog, de Heer *List*, als gouverneur-generaal naar Java zal vertrekken, en dat alsdan in zyne plaats als directeur-generaal van oorlog zal benoemd worden, de Generaal-Majoor *Nepveu*, die thans met eene buitengewone zending naar Petersburg is belast.— Er zou een' koerier naar Petersburg zyn gezonden, om zyne terugkomst te bespoedigen. De keus van Z. M. in die benoeming zal voor het leger zeer aangenaam en hoogst gelukkig zyn.—*Amst. Courant*.

De *Courrier des Etats Unis* van den 4 November behelst de volgende berigten uit China, welke de andere Nieuw Yorksche Couranten niet vermeld hebben.

Door de aankomst op den 2 November van het schip *Huntress*, van Canton, had men berigten ontvangen van dezelfde dagteekening, als die, welke door de *Narangaseth* waren aangebragt, doch veel volkomener. De *Huntress* heeft de correspondentien en de Couranten aangebragt, terwyl de andere de gebeurtenissen, welke tusschen den 1 en den 15 Juny voorgevallen zyn, mondelyks vernomen heeft.

De capitulatie van Canton is niet door de Chinezen nageleefd geworden. De nederlaag, welke zy geleden hebben, heeft de haat der chinesche bevelhebbers tegen de Engelschen nog meer opgewekt en de zucht naar wraak nog heviger gemaakt.— Zy hebben niet gehandeld naar het artikel van de capitulatie, waarby bepaald is: dat hunne troepen zich zestig mylen van Canton moeten verwyderen; in stede hiervan kwamen er dagelyks versterkingen aan, en er werden toebereidselen gemaakt tot een nieuwen stryd.

Het verlies van de Chinezen was, zegt de *Courrier*, te veel vergroot; thans wordt het opgegeven in stede van 3000 en 10,000 man slechts 300 á 400 man. Wy moeten de lezers opmerkzaam maken, dat de *Courrier* geen goede vriend is van de Engelschen.

Reeds op den dag na de capitulatie had Kapitein Elliot eene proclamatie uitgevaardigd, inhoudende: dat de handelplaats naar Hong Kong overgebragt zoude worden.— Hy bedreigde de Chinezen met de blokkade van Canton, wanneer zy den handel van Hong Kong mogten verontrusten of belemmeren. De Chinezen schenen echter door deze bedreiging niet bevreesd te zyn gemaakt; want by het vertrek van de *Huntress*, op den 15, was eene proclamatie van Kapitein Elliot afgekondigd, waarschouwende de koopvaardy vaartuigen om uit de rivier te vertrekken, daar de blokkade gelegd zoude worden.

Kapitein Elliot had de grond oppervlakte van Hong Kong in loten verdeeld en den verkoop daarvan ten voordeele van Engeland doen aankondigen.

De volgende proclamatie was door de chinesche gezagvoerders uitgevaardigd vóór den jongsten aanval op Canton. Dezelve wordt medegedeeld als een model der chinesche welsprekendheid.

"De hooge keizerlyke commissarissen Yishan, Lungwan en Yangtang geven de volgende algemeene order uit, ten einde den graad der belooningen te doen kennen, welke toegekend zullen worden.

"In buitengewone tyden kent de staat belooningen toe aan helden, die zich verdienstelyk gemaakt hebben door de gevaren te overwinnen.

"De engelsche rebellen hebben, reeds een jaar geleden, sedert dat zy wanorder te Tinghae en elders verwekt hebben, den Hemel getrotseerd en de rede beledigd — Vertrouwende op hun getal zyn zy buitenmate invallers geweest en hebben onze grensplaatsen aangevallen en veroverd.— Zy hebben stoutelyk en met eene onbarmelyke hand geplunderd, de landelyke hutten van het volk verwoest en deszelfs gestampte doodsbeenderen in het graf begraven; zoo dat het noodlot der inwoners vervuld is: want zy zyn gevild en tot het merg toe uitgezogen. In een duizendtal huizen kan men nauwelyks het gekraai van een haan of het geblaf van een hond hooren.— De kuischheid is geschonden, de vrouwen zyn onteerd, en zelfs de kinderen van drie ellenbogen hoog zyn niet gespaard geworden.

"Te Canton hebben zy den schyn gehad van om den vrede te willen verzoeken; en hebben vrienden en vyanden misleid, binnen en buiten, ten einde hen tot verraad te bewegen. Zy gedragen zich als de rotten; zy gaan voorwaarts en trekken terug. Zy zyn gekomen om te bespieden, ten einde het volk met ellende en hoon te overladen. De genen, die digt by zyn, en de genen, die ver af zyn, verachten hen en byten op hunne tanden.

"Wy, de generaals, hebben de formele order ontvangen om hen aantevallen, om onze soldaten ter hunner slagting aantevoeren en naar de grensplaatsen te gaan om ons volk aan het vuur en het water te ontrukken, en als verslindende veroveraars het rebellige ras aantetasten om ons met hun vleesch te voeden en op hunne vellen te slapen.

"Wy wenden ons dus tot den moed der menigte om zich aan de Barbaren vast te hechten en hen by de horens als buffelossen te vatten. Wy vertrouwen zeer, dat gy allen, niet meer dan ééne enkele gedachte hebt. De beambten, civile en militairen, alzoo ook de adel, het volk en het leger van Kwangtung zyn in het algemeen beroemd geweest, wegens hunne getrouwheid en hunne regtvaardige zaak.— Uwe bergen en uwe dalen zyn de wyk-

plaatsen van heldhaftige en kundige menschen en niet van gewone menschen.

"Kortom, het onweder, hetwelk over de Engelschen moest los barsten, is voorbereid, en uitgestrekte plannen zyn ontworpen geworden. Gy allen moet erkentelyk zyn voor de bescherming van den heiligen Heer, die over ons waakt. Niets is te vergelyken met de belooningen, welke u wachten, terwyl de Hemel zich voor u wapent. Uw fortuin zal gemaakt zyn in al de dorpen in den omtrek; uwe verdiensten zullen ingeschreven worden op de bamboes en op zyde, en er zal een zegel aan het brevet gehangen worden. De gezagvoerders roepen op al de kundigen onder U.— Rykdom en geluk zyn hun deel, en de lage klasse zal ook van de weldaden des vredes genieten.

"Wy, de generaals, wy blyven getrouw aan onzen eed, gelyk aan het water; wy steunen op de wet als op eenen berg; wanneer wy eene proclamatie uitvaardigen, handelen wy naar dezelve; de belooningen zullen niet lang uitblyven.

"Wanneer wy des morgens den keizer uwe verdiensten doen kennen, zullen dezelven reeds des avonds in het aangezigt van het volk verkondigd worden. Luistert naar ons en handelt niet, gelyk men gehandeld heeft te Chusan, waar het volk en de soldaten de vlugt genomen hebben. Weest vast even als de rots in de geparelde zee.— Dat een ieder aan dit formeellyk gehoorzame, en het niet verzuime; het is een speciaal edict."

De uitdrukking in de proklamatie van de chinesche commissarissen te Canton voorkomende, waarby de Barbaren vergeleken worden by de rotten, die telkens terug komen, na dat zy weggejaagd zyn, moet op de volgende wyze uitgelegd worden:—

Wanneer de Engelschen ergens geland waren, dan begonnen de chinesche gezagvoerders voorslagen tot eenen wapenstilstand te doen, en de Engelschen trokken terug; doch naauwelyks was dit geschied, of de Chinezen verbraken hunne beloften, en de Engelschen verschenen op nieuw. Dit beurtelings op en aftrekken der Engelschen doen de Chinezen voorkomen by het verjagen en terug komen van rotten.

Eenigzins komt deze uitdrukking met de waarheid overeen: want de Engelschen hebben zich nog nergens stand gehouden; zy zyn aan wal geweest, hebben verwoest en geplunderd en zyn terug getrokken.— De rotten houden ook geen blyvend bezit van de korenschuren, die zy uitplunderen.

Het dreigement in deze proclamatie om de Barbaren de huid aftestropen, zal misschien eene gewenschte uitwerking hebben en hen zoo bevreesd maken, dat zy nimmer terug durven komen. Ondertusschen kan deze oorlog de engelsche rotten vry wat geld kosten; wanneer zy denzelven eenmaal hebben aangevangen, moeten zy denzelven doorzetten.

Het schynt, dat de vorsten meer dan partikuliere personen onderhevig zyn aan het vallen. Niet lang geleden lazen wy, dat Keizer Nikolaas met zyne koets was omgestort en den arm had gebroken. De Hertog van Nemours was van het paard gevallen en had insgelyks den arm gebroken. De Hertog van Bourdeaux was ook van het paard gevallen en had het dybeen gebroken. De Koning van Sardiniën was insgelyks gevallen en had het dybeen gebroken. Thans lezen wy, dat de zoon van Don Carlos, genaamd Don Juan, van het paard is gevallen en den arm heeft gebroken.

Het vallen wordt gemeenlyk toegeschreven aan zwakheid en onbehendigheid; doch met de vorsten zal dit niet het geval zyn: want de vorsten zonen krygen over het algemeen eene goede opvoeding, waarby de oefening der ligchaamskrachten hoofdzakelyk in acht genomen worden. Het is dan, dat zy zich te veel wagen. Men zal verscheidene malen in de Couranten gelezen hebben, hoe buitengewoon schielyk de Keizer Nikolaas den afstand van de eene plaats tot de andere aflegt en buitengemeen sterk rydt. Al zyne reizen in het land worden met zeer veel spoed gedaan.

Brieven van Rio Janeiro van den 24 July bevatten een verhaal der krooning van Don Pedro II. Keizer van Brazilie. De kroonings plegtigheden hadden plaats op den 23 July, en de eed aan de Constitutie is afgelegd geworden in het kleine paviljoen in het midden van Campo Santa Anna.

Op den 21 October jl. is de Heer John Forsyth, Minister voor de buitenlandsche zaken der Vereenigde Staten van Amerika, in den ouderdom van 61 jaren, te Washington overleden.

Een iersche priester heeft een voorstel gedaan om de protestantsche en roomsche kerkgenootschappen te verzoenen.

Op den 27 January jl. werd door het britsche oorlogschip Erebus, in de ZuidZee, een zeer verheven vulkaan, vlam en rook uitspuwende, ontdekt op 77,34 Z. B. en 167,0 Ooster lengte. De berg heeft den naam van Erebus gekregen.

Het standbeeld van Armenius, de verdediger van Duitschland tegen de Romeinen, welke men bezig was sedert vele jaren optergten op eenen heuvel in het oude Hercyniaansche bosch, digt by Dettmold, is op den 8 September jongstleden met groote plegtigheid onthuld geworden.

Op de Anatomie school te Oxford, wordt aan nieuwsgierigen vertoond het geraamte van eene vrouw, die tien echtgenooten had en in den ouderdom van 36 jaren was opgehangen wegens moord van vier hunner.

Het volgende verscheen als een advertissement in de *Feuille d'affiches de Gand*: "Een jongeling in den ouderdom van 24 jaren, van eene goede familie, kennende de grieksche en latynsche talen, de geschiedenis, de fraaije kunsten, de teekenkunst, de Mathesis, een uitmuntend zinger, muziekant en danser, die ook een goed uiterlyk heeft, biedt zich in huwelyk aan eenige dame, die geld bezit, al is zy ook oud en lelyk."

Vele jaren geleden kwamen de geleerden op den inval om de beenderen van geslagte dieren te benuttigen en door middel van koking de gelei uit dezelven te trekken. Men dacht nu in deze gelei een zeer voedzaam en goedkoop voedsel voor de behoeftige klasse verkregen te hebben. Het was vooral in Frankryk, waar uit deze gelei, eenig vleesch en groentens eene soep werd gemaakt, waarmede de behoeftige klasse en vooral de bewoners der godshuizen werden gevoed. Er werd zeer veel ophef gemaakt over deze uitvinding als eene der voornaamste in het belang van de philantrophie.

In deze tyden begon men toch te twyfelen of de beenderen gelei wel dit voedend vermogen bezat, dat haar toegeschreven werd. De geneesheeren namen proeven op zich zelven; zy gebruikten eenige dagen niets dan water en beenderen gelei, en geraakten in een staat van verzwakking en matteloosheid. Hierna besloot de fransche akademie om proeven op honden te nemen. Er werd een getal krachtvolle volwassen honden bestemd tot deze proefneming. Een derde gedeelte dezer honden werd gevoed met beenderen gelei en water; een derde gedeelte hunner ontving alleen water zonder eenig eten; en de overigen werd het eten en drinken geheel onthouden. Na verloop van twintig dagen stierven de honden, die met gelei waren gevoed geworden; eenige uren later stierven de honden, die noch eten noch drinken gekregen hadden; en na verloop van dertig dagen stierven de honden, die alleen water genuttigd hadden.

Uit deze proefneming heeft men de volgende gevolgtrekkingen gemaakt:—

Dat de gelei niet alleen niet voedend is, maar zelfs verzwakt door de krachten van de maag te verteeren: want de honden, zoodanig gevoed, stierven eerder dan zy, die volstrekt geen eten kregen. Dat de honden, die water dronken, nog tien dagen langer leefden, dan zy, die alle spys en drank moesten ontberen, is niet te verwonderen, als men in aanmerking neemt, welk nut dit vocht heeft in de overige levensverrigtingen, welke niet tot de voeding dienen, als ademhaling, bloedsomloop, enz.

Ten gevolge dezer proefnemingen is het gebruik van de beenderen gelei in Frankryk tot spyze voor den mensch geheel afgeschaft; doch de uitvinding om de gelei uit deze beenderen te trekken door het water tot een hoogeren warmte graad te brengen, dan het kokend water is, heeft toch zyn nut gehad, daar men hierdoor eene uitmuntende lym verkregen heeft.

De engelsche Courantiers maken op deze proefneming deze aanmerking: dat het te verwonderen is, dat het vooroordeel der voeding dezer gelei zich zoo lang heeft kunnen staande houden; en dat de armen niet gevoeld hebben, dat deze gelei soep hen niet veel krachten gaf. Het vleesch en de groenten alleen, die in dezelve gekookt waren, gaven krachten. Doch de onbeschaafde mensch is onnadenkend en let zelfs niet op de levensverschynselen van zyn eigen ligchaam, en de beter opgevoedde en wel gegoedde klasse gebruikte deze soep niet.

In Engeland was de gelei soep ook in gebruik, maar niet op zulk eene uitgebreide schaal als in Frankryk.

Deze proefneming heeft de geleerden op het denkbeeld gebragt om dergelyke te nemen aangaande andere voedselstoffen.— Men heeft bvb. honden gevoed alleen met de vezelstoffe uit ossenbloed, hetwelk men te voren dacht ook voedend te zyn en er bloedworsten van maakte; doch een der honden was reeds na verloop van eenige dagen gestorven. Het resultaat dezer proeven was nog niet bekend.

Het zou ook van belang wezen om te weten, of andere spyzen, die men denkt voedende deelen in zich te hebben, werkelyk voeden; bvb. in de West-Indiën is de lagere volksklasse in tyden van misgewas gewoon zich te voeden met eenige wortelgewassen en vruchten, die anders niet gebruikt worden. De knippen pitten bvb. worden fyn gemalen tot meel en dan gekookt en tot spyze gebruikt. Het gebruik dezer spyze verzadigt wel is waar den hongerige: want eene ledige maag vereischt eene stoffe tot inhoud; doch zyn er in zulke spyzen wel wezentlyk voedende deelen? Zoo niet, dan zyn ze schadelyk, om dat de krachten der maag, het maagsap, de gal en andere oplossings vochten er te vergeefs aan verbruikt worden. Van twee kwalen derhalve is deze de minste, geene spyze hoegenaamd te gebruiken, op dat de krachten der maag en derzelver oplossende vochten niet matteloos verspild worden.

(*Vervolg van de eerste bladzyde.*)
was door de twee vrouwen daarvan teruggehouden, die hem hadden voorgesteld, hoe zyne aangifte hem en haar niet het minste, hun gemeenschappelyk zwygen daarentegen hun drieën veel gewin kon aanbrengen; en toen hy desniettemin zyn voornemen had willen uitvoeren, hadden zy hem ronduit verklaard, dat zy tegen de Heeren Falconer en Bruce nimmer getuigen, ja zonder te aarzelen zyne getuigenis tegenspreken zouden, omdat de man van de eene by den Heer Falconer en de man van de andere by den Heer Bruce als marktbelpers in dienst stonden.—De beide vrouwen ontkenden, op deze verklaring, wel niet, dat zy eens, des avonds vry laat, misschen wel omstreeks middernacht, den kleedermaker Macdonald niet verre van het stadhuis ontmoet hadden, ook met hem den stadhuistrap opgeklommen waren, en hier, door het sleutelgat, het tooneel, hetwelk Macdonald beschreef, werkelyk gezien, en ook de personen der Heeren Falconer en Bruce herkend hadden, maar weêrspraken daarentegen Macdonald's verdere vertelling: verzekerden, dat zy slechts toevallig, by het opzoeken van het knaapje, in de nabyheid van het stadhuis gekomen waren; gaven te verstaan, hoe zy vermoed hadden, dat de snyder in verstandhouding met de dieven was; stonden, wel is waar, toe, dat de zucht, om de Heeren Falconer en Bruce, "die zy daarenboven misschien niet goed herkend konden hebben," te sparen, haar de tongen geboeid gehouden had; doch loochenden, daarover met den kleedermaker gesproken te hebben, en wisten overigens zeer stellig, dat hare mans, op welke uit het getuigde vermoeden vallen kon, dien avond, en zelfs tot den volgenden middag toe, niet te *Dundee* geweest waren. Dit *alibi* werd ook van den kant der twee mans door onverwerpelyke getuigenis gestaafd.

Hoezeer alzoo het bewys voor de aanklagte, eigenlyk genomen, alleen op de verklaring van Macdonald berustte, moet men echter erkennen, dat de gronden van ontschuldiging mede vry zwak waren. Derzelver voorname steun was de onberispelyke goede naam der beide beschuldigden, die inderdaad zoo vry van alle smet was, dat er misschien in geheel *Dundee* geen twee menschen gevonden werden, die aan hunne schuld geloof sloegen. Een bewys van *alibi* werd voor hen beproefd, maar niet voldongen. De tyd, op welken Macdonald beweerde, de beide gevangenen in het stadhuis gezien en herkend te hebben, was het uur tusschen twaalf en een, en juist op dit uur paste de ingebragte getuigenis niet. Even ongunstig voor de aangeklaagden werkte het *resumé* of beknop overzigt der regtsverhandeling, door den Lord Opperregter gegeven, die byna ronduit zyne overtuiging te kennen gaf, dat zy schuldig waren. Na eene beraadslaging van verscheidene uren lang bragt de *foreman*, of eerste der gezworenen, ook werkelyk de uitspraak van *guilty* in. De Opperregter verklaarde hierop, dat het *verdict* met zyn inzigt der zaak volkomen overeenstemde, zette het noodlottige zwarte kapje op het hoofd, en velde, in den gebruikelyken vorm, het vonnis des doods tegen de beschuldigden. Evenwel ofschoon *burglary* (huisbraak by nacht) eene halsmisdaad is, werd de uitvoering van het vonnis tweemaal geschorst. Het gerucht had zich verspreid, dat in de kamer der gezworenen de meerderheid van ééne stem de uitspraak bepaald had. Bovendien bleven de beide veroordeelden onafgebroken hunne onschuld volhouden, als ook hunne verklaring, dat zy van de daad en van degenen, door welke dezelve begaan kon zyn, volstrekt geene kennis droegen. De goede naam, dien beide genoten, vergeleken met den kwaden naam van hunnen aanklager, scheen mede bedenkelykheid te wekken, en de onderstelling, dat deze laatste door het uitloven der 150 pond tot een opzettelyk verzinsel verlokt kon zyn, was in geenen deele ongelyk. Ten laatste echter kwam de bekrachtiging van het vonnis aan, en Falconer en Bruce werden den 21 December van het zelfde jaar ter dood gebragt. Het *Scotts Magazine* van dien dag eindigt zyn verslag der gebeurtenis in dezer voege: "Hun gedrag op het schavot was gepast, ernstig en godvruchtig, hun laatste woord een gebed om genade en vergiffenis voor de ongelukkigen, wier getuigenis hen dus, vóór den tyd, om het leven bragt. En zoo wy dan hopen, dat, al dekt thans een sluijer deze treurige gebeurtenis, de tyd, die scherper ziet dan het oog der verstandigen, en die de geheimste handelingen der listigsten aan den dag brengt, dien sluijer ook eenmaal opheffen, en den tol aan de eeuwige geregtigheid brengen zal."

Ziehier nu, wat de tyd heeft aangebragt! Toen acht maanden later de Augustus-*assises*, van welke de Heeren Falconer en Bruce hun vonnis ontvangen hadden, wederom gehouden werden, bevond zich onder de gevangenen onze kleedermaker Alexander Macdonald wegens vervalsching van wissels. Hy werd schuldig verklaard en tot een veertienjarig deportatie veroordeeld. Hoe aanmerkelyk, sedert het ter dood brengen der twee kooplieden, Macdonald's kwade naam zich nog verergerd, en tevens het geloof, dat destyds een geregtelyk moord begaan was, zich versterkt had, getuigde eene uitdrukking van den Opperregter zelven. Hy voegde namelyk in zyne aanspraak aan Macdonald de volgende aanmerking: Zoowel de uitkomst dezer wisselzaak, als andere, by gelegenheid derzelve, ter kennisse van het geregt gekomene omstandigheden, moeten eenen smartelyken twyfel doen ontstaan, of zeker by de *assises* van het vorige jaar gesproken vonnis wel inderdaad twee schuldigen, dan of het niet misschien integendeel twee onschuldige getroffen hebbe: een twyfel, welks oplossing hy aan God en aan Macdonald's geweten overliet. Hierop had de kleedermaker, die men zegt een man van talenten geweest te zyn, en die zyne regtsverdediging in persoon met eene kracht en behendigheid moet gevoerd hebben, welke men verklaarde *worthy of a better cause* (eene betere zaak waardig,) geweest te zyn, met eene dankzegging aan de regtbank, doch, ten aanzien der aanmerking van den Opperregter, met de heilige verzekering geantwoord, dat hy omtrent Falconer en Bruce de reine onvervalschte waarheid gezegd had. Deze zoo plegtige betuiging op het oogenblik der uitspraak van een vonnis, hetwelk hem waarschynlyk voor het overschot zyns levens uit *Schotland* verwyderen zou, had haren indruk niet gemist; en velen, die tot nog toe zich vastelyk overtuigd gehouden hadden, dat de uitgeloofde premie van 150 pond Macdonald tot eene valsche aanklagt verleid had, begonnen thans in hun geloof aan eenen geregtelyken moord te wankelen. In dezen staat van zaken verliepen twee jaren; Macdonald was in dien tusschentyd gestorven, en Falconer en Bruce waren byna vergeten; toen, by het houden der jongste *assises*, inderdaad "de tyd, die scherper ziet dan het oog der verstandigen, en die de geheimste handelingen der listigsten aan den dag brengt," ook den sluijer ophief, welke tot nog toe deze treurige gebeurtenis bedekt had. Verscheidene in het voorjaar en in den zomer kort na elkander gepleegde huisbraken en straatrooveryen vonden eindelyk in eenen soldaat van het garnizoen, William Gadesby geheeten, haren dader. In zyn verhoor bekende hy niet alleen de misdryven, van welke hy beschuldigd werd, maar ook een vry aanmerkelyk getal andere schurkenstreken, alzoo hy, ofschoon eerst 28 jaren oud, reeds van zyn veertiende jaar af het dievenhandwerk gedreven, en zelfs in de laatste tyden zyne vroegere omzigtigheid opzettelyk veronachtzaamd had, om, zeide hy, "eens regt te weten, hoeveel hy toch wel zou kunnen wagen." Alvorens nu den straftyd, waartoe hy gevonnisd werd, te weten de yzers voor zyn leven te beginnen, heeft hy nog by zyne lange zondenregister de ontzettende bekentenis gevoegd, dat *hy* het geweest was, die de bank van *Dundee* bestolen had; dat hy daarby drie medehelpers had gehad, van welke sedert twee gestorven waren en één *Schotland* verlaten had, en dat hy zelf, by Falconer's en Bruce's terdoodbrenging, onder de toekykers geweest was!.... De mogelykheid, dat hy uit ydele roemzucht zich van eene daad beschuldigd kan hebben, welke hy niet begaan heeft, verdwynt overigens voor de eenvoudige daadzaak, dat hy het van den schryflessenaar gebroken slot nog altyd in zyn gebruik had. Welk eene vreeselyke ontdekking voor allen, die nu de pynigende bewustheid met zich moeten omdragen, dat zonder hun toedoen de Heeren Falconer en Bruce den schandelyken dood op het schavot niet gestorven zouden zyn!

Te Annapolis, in den Noord-Amerikaanschen staat Maryland, heeft men op den 23 Mei jl. eene 83jarige vrouw ter aarde besteld, die uit afkeer van het mannelyk geslacht het heldhaftige besluit had opgevolgd om haar leven ongehuwd te slyten. Deze vrouw, die eene aanzienlyk vermogen bezat en wegens hare schoonheid beroemd was, heette Jane Murdoch; hoewel over het algemeen zachtzinnig en beleefd, had zy een woesten, een waren tygerachtigen aard ten opzigte van de mannen, welke zy vermoedde, dat het op hare vryheid toelegden.

By haren uitersten wil heeft zy al hare bezittingen aan hare vrouwelyke bloedverwanten gemaakt, met algeheele uitsluiting van al hare mannelyke familie-leden. Zy had 100 p. st. aan vier mannen van veertig jaren, wie zy ook zyn mogen, toegekend, om haar lyk naar het graf te dragen, doch onder beding, dat zy onder eede zouden verklaren nimmer eenigen liefdeshandel met vrouwen te hebben gehad. Er was niemand te vinden, die deze conditie konde vervullen, weshalve de doodkist door meisjes naar het graf moest worden gedragen. By een ander artikel beval zy, dat by hare begrafenisplegtigheid geene andere dan vreugdegezangen zouden worden aangeheven, dat voor alle aanwezigen een groot gastmaal zoude worden aangerigt, en dat zes maagden eenen dans op haar graf zouden uitvoeren, zoodra hetzelve gesloten zoude zyn. Men verzekert, dat meer dan 2000 menschen by die zonderlinge plegtigheid zyn tegenwoordig geweest, en dat op het einde van het maal geen een gevonden werd, die niet dronken was. Jane Murdoch behoorde tot de sekte der nieuwe kwakers.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN *wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prys derzelve is ƒ 12. 's jaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.*